

ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_038.

2. The World Factbook [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cia.gov/library/publication/the-world-factbook>.

3. Туризм в Україні. – К.: Держкомстат України, 2008. – 216 с.

4. Прейгер Д. Стан і проблеми розвитку авіаційної галузі України / Д. Прейгер // Економіка України. – 2010. – № 6(571). – 2010. – С. 4-21.

УДК 347.823.36(043.2)

Дудник Н. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н., доцент

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН

Реєстрація повітряних суден є важливим кроком, що забезпечує повітряному судну право на виконання польоту. Її зміст полягає в тому, що уповноважений орган з питань цивільної авіації здійснює контроль за льотною придатністю та експлуатацією певного повітряного судна.

Факт реєстрації визначається тим, що повітряне судно володіє національною приналежністю в тій або іншій державі. Принцип національної приналежності створює безпосередній, тобто публічно-правовий зв'язок між державою реєстрації і повітряним судном, яке таким чином знаходиться під захистом цієї держави.

Реєстрація цивільних повітряних суден здійснюється відповідно до визначених вимог, які закріплені в таких нормативно-правових актах, як: Указ Президента України від 15.07.2004 р. № 803 «Про Державну службу України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації», Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р., Конвенція про міжнародну цивільну авіацію від 07.12.1944 р., Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні, затверджені Наказом Міністерства інфраструктури України від 25.10.2012 р.

Реєстрація повітряного судна здійснюється у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України згідно з класифікацією літальних апаратів, яка наведена в Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, та за умови, що повітряне судно є власністю юридичної особи України або фізичної особи-резидента, або отримується експлуатантом України в оренду чи у лізинг у власника-нерезидента [1].

Повітряні судна не можуть підлягати реєстрації за таких умов: 1) якщо це повітряні судна, зліт яких здійснюється за допомогою ніг пілота; 2) якщо це метеорологічні радіозонди та кулі-пілоти, що використовуються виключно для метеорологічних потреб; 3) якщо це безпілотні повітряні судна, максимальна злітна вага яких не перевищує

20 кг і які використовуються для розваг та спортивної діяльності та безпілотні некеровані аеростати без корисного вантажу [2].

Іноді постає питання про реєстрацію повітряного судна, яке є розробкою іншої держави. Таке судно є повітряним судном нового типу. За такої ситуації уповноважений орган з питань цивільної авіації видає сертифікат льотної придатності і повідомляє авіаційну владу держави-розробника повітряного судна про реєстрацію цього повітряного судна в Україні [3]. Заявки на реєстрацію повітряного судна реєструються уповноваженим органом з питань цивільної авіації у визначені законом строки, але для цього потрібно подати відповідний перелік документів, що визначений у Наказі Міністерства інфраструктури України «Про Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні» від 25.10.2012 р. Заявка на реєстрацію повітряного судна розглядається впродовж десяти робочих днів від дня її реєстрації в уповноваженому органі з питань цивільної авіації.

Повітряне судно, яке реєструється в Державному реєстрі цивільних повітряних суден України, повинно: 1) бути виключеним з реєстру повітряних суден держави попередньої реєстрації або з реєстру державних повітряних суден України або раніше ніде не бути зареєстрованим; 2) мати сертифікат або еквівалентний до нього документ, виданий уповноваженим органом з питань цивільної авіації; 3) бути визнаним уповноваженим органом з питань цивільної авіації придатним до польотів.

Реєстраційне посвідчення повітряного судна видається уповноваженим органом з питань цивільної авіації при реєстрації повітряного судна в Державному реєстрі цивільних повітряних суден [2]. Якщо власником судна є нерезидент, тоді видається посвідчення із зазначенням строку його дії, що обмежується строком дії договору оренди чи лізингу. Реєстраційне посвідчення є обов'язковим документом і під час виконання польоту повинно бути на борту повітряного судна [1].

Заявка на реєстрацію повітряного судна в Державному реєстрі цивільних повітряних суден України втрачає чинність, якщо протягом трьох місяців повітряне судно не було пред'явлене для інспекторського огляду.

Отже, порядок реєстрації цивільного повітряного судна має ряд особливостей, що визначені відповідними законами у даній галузі. Згідно законодавству України цивільні повітряні судна підлягають обов'язковій реєстрації і можуть бути зареєстровані тільки в одній державі. За межами території України зареєстроване в Україні повітряне судно повинно підпорядковуватись законам держави, в межах якої воно знаходиться. При виконанні польотів у міжнародному повітряному просторі повітряне судно, зареєстроване в Україні, підпорядковується національному законодавству.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні: Наказ Міністерства інфраструктури України від 25.10.2012 р. № 636 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1926-12>.
3. Значення державної реєстрації для цивільних правовідносин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.nulau.edu.ua>.

УДК 341:347.2:523.3(043.2)

Жаб'як А. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Липець Л. В., к.ю.н., доцент

ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО ПРИНЦИПУ НЕПРИВЛАСНЕННЯ МІСЯЦЯ ТА ІНШИХ НЕБЕСНИХ ТІЛ

На тлі активізації реалізації місячних проектів, особливої актуальності для науки міжнародного космічного права та практики набувають теоретико-прикладні питання щодо забезпечення належного правового режиму дослідження та використання космічного простору, Місяця та інших небесних тіл. Необхідність постановки та вирішення даного питання зумовлена здійсненням масштабних договірних операцій з купівлі-продажу ділянок на Місяці та інших небесних тілах, що може становити потенційну загрозу, зокрема, реалізації міжнародних та національних космічних проектів з практичного освоєння Місяця.

Найвідомішим продавцем ділянок на Місяці та інших небесних тілах є американська компанія «The Lunar Embassy», заснована 1980 р. громадянином США Деннісом Хоуп та зареєстрована в штаті Невада (США). Хоуп вирішив, що дія Договору про космос 1967 р. не поширюється на приватних осіб [1]. Він зареєстрував в окружному суді Сан-Франциско свої права на Місяць як безхазяйне майно та оголосив себе його власником, як і інших планет Сонячної системи, крім Землі та Сонця, отримавши при цьому в земельній службі Сан-Франциско Свідоцтва про право власності на Місяць та 52 небесних тіла Сонячної системи. Відтоді шляхом укладання договорів купівлі-продажу належна Д. Хоупу компанія «The Lunar Embassy» здійснює продаж ділянок на Місяці та інших небесних тілах: офіційні представництва американської компанії відкрито у 35 країнах (Англія, Франція, Японія, Російська Федерація та ін.) [3, с. 338].

Дана ситуація являє певну загрозу міжнародній космічній безпеці, а